

Mál nr. 541/2012
M og
Vátryggingafélagið V v. sjúkdómatryggingar

Krafa um bætur vegna kransæðastíflu, ágreiningur v. skerðingar bóta þ. september 2011.

Gögn.

1. Málskot móttengið þ. 6.12.2012 ásamt fylgiskjölum 1-9
2. Bréf V dags. 18.12.2012 ásamt fylgiskjölum 1-11.

Málsatvik.

M sótti um sjúkdómatryggingu hjá V þ. 24.8.2002. Þ.31.10.2011 óskaði M bóta vegna kransæðastíflu og hjartaþræðingar í kjölfarið. V viðurkennir bótaskyldu vegna þessa en vill skerða bætur um 66% vegna rangra upplýsinga M við töku tryggingarinnar, en M krefst óskertra bóta. M telur sig hafa gefið réttar upplýsingar við töku tryggingarinnar og vísar til ráðlegginga sem M hafi fengið við töku tryggingarinnar og útfyllingu umsóknar. M segist hafa fyllt út umsóknina samviskusamlega og í góðri trú. Þá segir M að verði það niðurstaðan að um vanrækta upplýsingaskyldu sé að ræða í skilningi 2.mgr.83.gr. laga nr. 30/2004 vátryggingasamningalaga, þá beri ekki að skerða bætur til M um meir en 50% sbr. 2.mgr. 6.gr. eldri vátryggingasamningalaga nr. 20/1954. Þá er vísað til þess af hálfu M að líta verði til þess hve mikil sök vátryggingataka sé í tilvikum sem þessum. Þá vísar M til að líta verði til með hvaða hætti vátryggingaratburður hafi orðið og í öllu falli sé sú skerðing sem V telji að eigi að vera mjög harkaleg niðurstaða. Af hálfu V er vísað til þess að M hafi gefið rangar upplýsingar við töku tryggingarinnar og vísar til atriða úr sjúkraskrá M í því sambandi og segir að hefðu heilsufarsupplýsingarnar legið fyrir við töku tryggingarinnar um asma, öndunarferasýkingar og lyfjainntöku vegna þeirra vandamála hefði V ekki samþykkt vátryggingaumsókn M án álags á grundvelli vinnureglna um áhættumat. Þá vísar V til þess að vanræksla M á upplýsingagjöf hafi veruleg áhrif á mat félagsins og þessi vanræksla M jaðri við svik af hans hálfu. sbr. 1.mgr. 83.gr. vátryggingasamningalaga. V telur því af þessum ástæðum og fleirum sem félagið tiltekur heimilt að skerða bætur með þeim hætti sem gert var og með sömu rökum sé heimilt að breyta iðgjaldinu.

Álit.

Af gögnum málsins er ljóst að M gaf ekki réttar upplýsingar við töku tryggingarinnar og verður að þola skerðingu bóta vegna þeirrar vanrækslu samkvæmt kröfu V. Spurning er um hvað sé sanngjarnt að skerða bætur til M mikið vegna þessarar vanrækslu og þykir eðlilegt að M verði að þola skerðingu bóta um 50% vegna vanræktar upplýsingaskyldu að virtum öllum gögnum málsins.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr sjúkdómatryggingu sinni hjá V en verður að þola skerðingu bóta um 50% vegna rangrar upplýsingagjafar.

Reykjavík 22.1.2013.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.